

Premier a Nemzeti Táncszínházban

Május 14-én este – barátok, ismerősök – elmentünk a várba, hogy tanúi legyünk a Budakeszin élő Dalotti Tibor és a Botafogó Táncgyűttes első színházi bemutatójának.

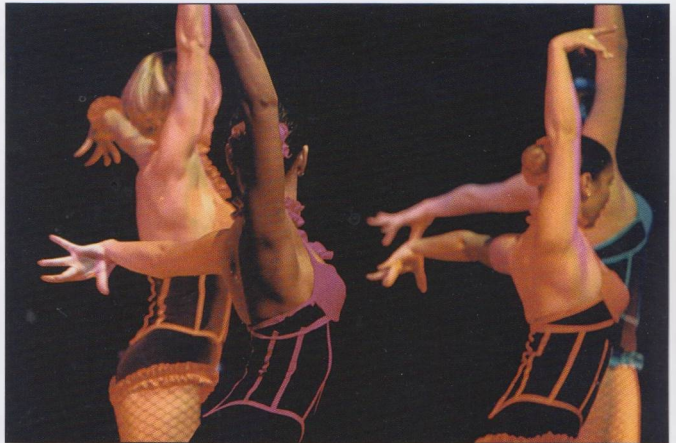
Amikor sötétség borult a nézőterre a dinamikus zene és a robanékony koreográfia hatására hirtelen körülzárt minket a fülledt sóhajok, az ölelhető csöndek és a dübörgő reménytelenség világa. A Don Q. című két részes táncjáték Cervantes nagyszerű regényének hatására született meg és életünk egyik nagy kérdését fessegeti: vajon érdemes-e, kell-e küzdenünk egy jobb világért, vagy hagyjuk, hogy az ár minket is a pusztulásba sodorjon?

Az együttes karaktere szerint spanyol-latin mozdulatvilágra épülő koreográfiát láttunk Dalotti Tibor rendező-koreográfus munkája nyomán. A zene néhol szándékosan eltér a latinós stílustól és ilyenkor önálló és igen hatásos elemmé válik. A nézőtér „bejátszása” kiváló ötlet a közönség lenyűgözésére és a mozgástér megnövelésére, ill. bizonyos irányú mozgás lehetővé tételére. Játék a mozdulatokkal, játék a hanggal, játék a fényvel. A csillogó kellékhazsnálat, mint jelkép a disco drogos kábulatát vagy a modern világ anyagosságát egyaránt sugallhatja.

Az együttes különböző alkatú és egyéniségű tagjait a tehetség és az elszánt szorgalom, mint közös alap forrasztja össze. Tibor elmesélte, ezek a fiatalok civil foglalkozásuk mellett próbáltak végig több hónapot, hogy ez a produkció létrejöhesse. Amatőrök? – kérdezhetik Önök. De mi az, hogy amatőr? Amit láttunk olyan színvonalú, hogy méltán fogja kiérdemelni a „hivatásos” jelzót a szakmától és a közönségtől egyaránt.

A darab a tiszta szenvedély harcát mutatja meg egy olyan világgal szemben, ahol a pénz, a hatalom, a hiúság mozgat mindent, „fortyog a világ aranyszennye, röhögő senkik, balkörmű gazok szállnak mennybe.” (Tóth Árpád)

A jelmeztervező világos szimbólum-használata nagyban hozzájárult az előadás sikeréhez. A darab végére a színes vásári-fogyasztói

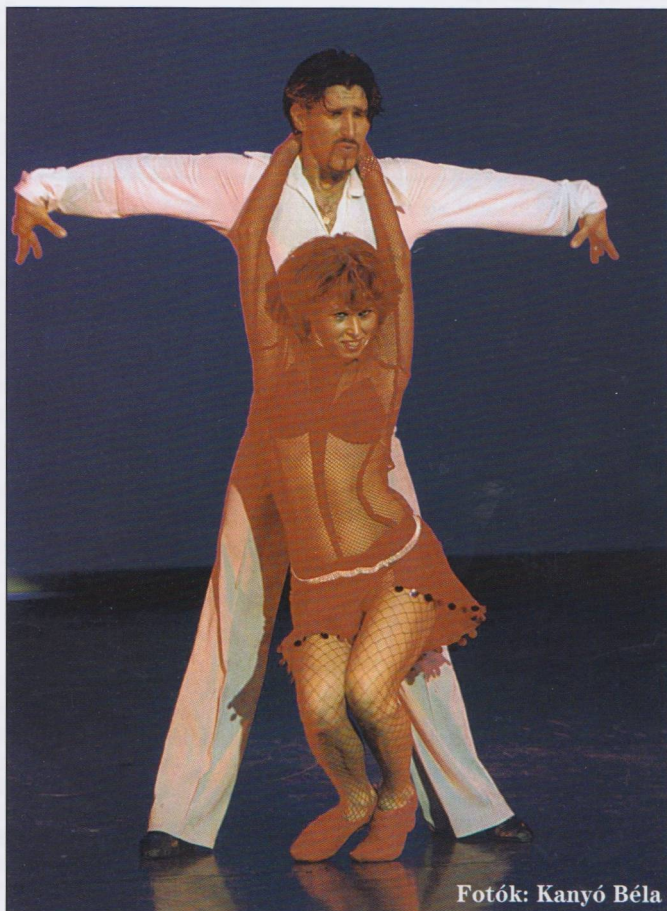

forratagban, a fekete és a rikító színek együttesében itt-ott megjelenik a tiszta fehér, mint a remény, mely nem győzedelmeskedik rögtön, de érdemes harcolni érte. A remény apró jelei a sötétség és aljasság tengerében.

Dalotti Tibor eredeti végzettségét tekintve biológus mérnök. Fiatal szakemberként nagy lehetőséget utasított vissza, egy ösztöndíjat, mely lehetővé tette volna számára, hogy egy amerikai rákkutató csoportban dolgozhasson. Itt marasztalta másik hivatása, a tánc. Azóta az idő és a sikerek őt igazolták.

Mindenkinek ajánlom, váltson jegyet a Nemzeti Táncszínház Don Q. című előadására. Az élményt sokáig fogja szívében őrizni.

Bíró Ildikó

Fotók: Kanyó Béla

Józsa Lajos alkotását avatták Bicskén

Leromboltatása után 50 évvel, május 25-én a Hősök Napján országzászlót avattak Bicskén. A Magyarok Világszövetsége helyi szervezetének kezdeményezésére a Széchenyi-terv és közadakozások biztosították a fedezetet a református templom kertjében felállított emlékműhöz, amelyet a Budakeszin élő neves szobrászművész, Józsa Lajos készített. Az embermagasságú márványtömb tetején - melybe Nagy Magyarország térképét és a nemzeti himnusz első sorát véste a művész - a magyar államiság egyik jelképe, az aranyos színben pompázó országalma helyezkedik el.

Az ünnepségen beszédet mondott Orbán Viktor volt miniszterelnök, a FIDESZ elnöke is, aki kiemelte, hogy a hűség nem egyszerűen áldozat, hanem védelem, amellyel magunkat, hazánkat, családunkat, személyiségünket és elképzeléseinket védjük.

Az avatási szertartáson részt vett Tóth Tamás, Bicske plébánosa is, aki korábban Budakeszi káplánja volt. **/kohuka/**

Józsa Lajos szobrászművészt 2003. május 17-én a Máltai Lovagrend lovagjává ütötték Pannonhalmán.